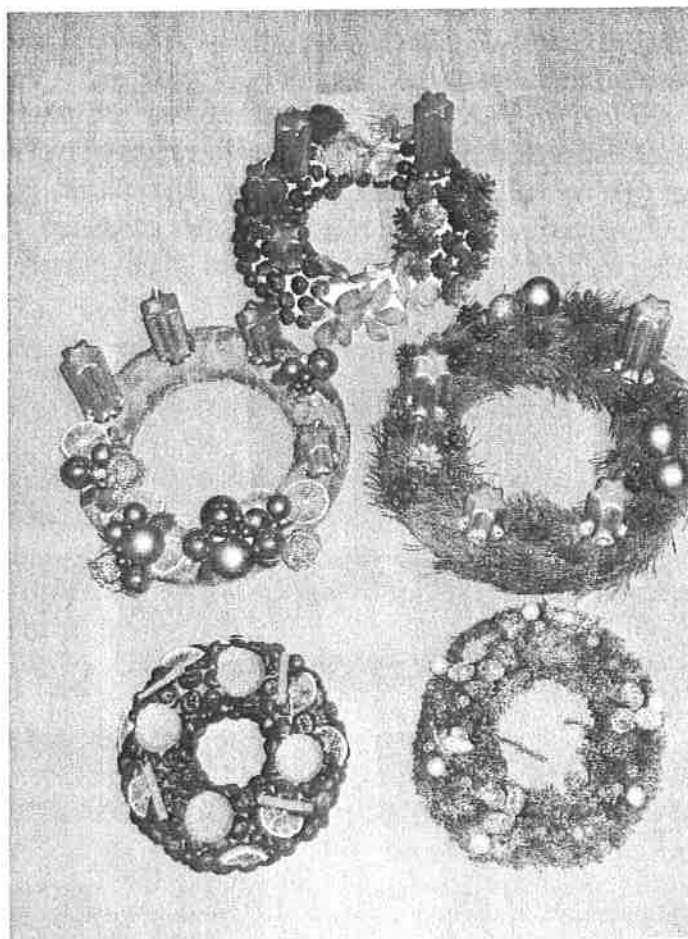

Strenču psihoneiroloģiskā slimnīca
Informatīvi izglītojošā
avīze

PARKS

2008. gada

Nr. 50

DECEMBRIS

„ Pacientu klubā, Adventa laikā izstāde

Ārā līst, bet ziema vēl nav segusi savu balto seģeni, bet " Pacientu klubā" no 1-5 decembrim jau iedegušās Adventes izstādes sveces. Tuvojās svētki un gaidīšanas laiks, bet man tās atgādini pagājušo gadu, varbūt tas liksies savādi, bet man tas atgādina 2008. gadu. Četras sveces – četri gadalaiki savīti kopā gredzenā. Dažādas četras sveces – pavasaris, vasara, rudens un ziema.

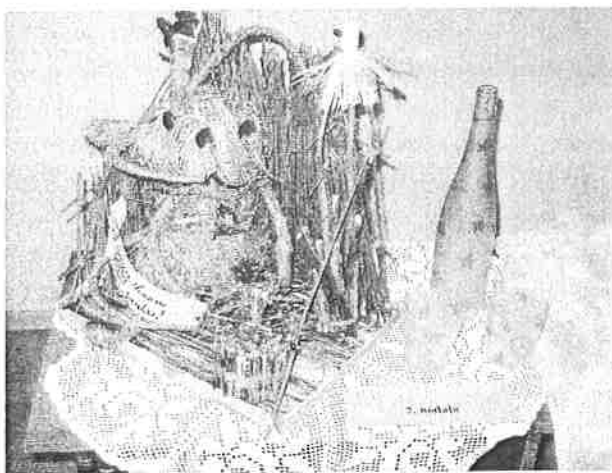
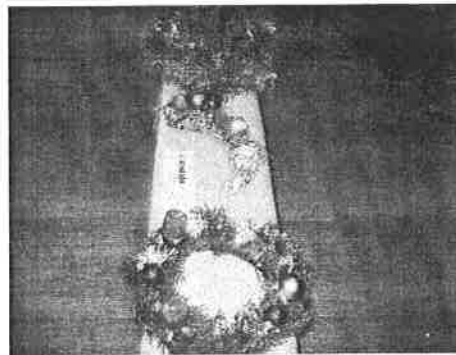
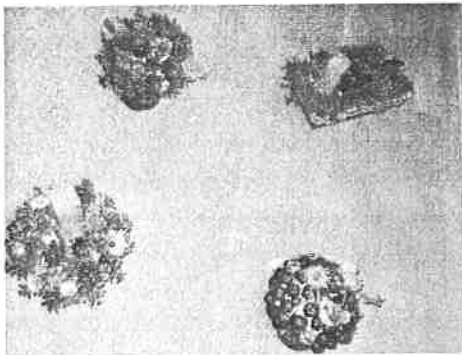
To arī mēģināju saskatīt šajā izstādē. Lai kādu izceltu nav spēka, jo katrā darbiņā ieliktas pūles un siltums, vākti dabas materiāli, līmēts krāsots un kārtots.

Zilais jūras vainags, rīts no gliemežvākiem ar baltām putām atgādina man vasaru ar sauli, zāli, jūru un debess jumu. Ar augļiem rotātie vainagi liekas tik īsti, tiko no kokiem plūkti, briestoši un bagāti kastaņi spēka un gara stiprumu savīti gredzenu virtenēs, iedegušies sveču liesmās.

Kur nu vēl krāsu bagātība, tāpat kā lapu rudenī lapu zelts. Var atrast visu varavīksnes krāsu gammu. Zaļā metra tikko izlīdusi no sniega apakšas savijusies ar spožo, vizuālo tīmeklīti iedezās lielā spožā burbuļu bumbā. Ko tik nevar iedomāties. Un kur tad pati ziema, ar savu baltumu un sniega pikām sakāpusi egles galotnēs, izbārstījusi čiekuru bumbulus zaros, iedegusi stilizētā eglē savas zvaigžņu uguntiņas. Piepildījusi glāzēs krāsainus dzīparus lai uzsauktu: „ Lai dzīvo!"

Tik daudz pūļu ielikuši darbinieki un pacienti. Tāpēc nav aizmirsta arī dāvanā ieliktu švammīti, ziepju gabaliņu jo kā gan jaunā gadā bez pirts un tīrības, bez siltas tējas krūzes un dekoratīva cepumu trauka un protams sveces. Sveces bez gala un malas, gan rozā, baltā, zilā, un sarkanā. Piedevām vēl pašu lietas. Visa tik daudz un viss tik dažāds nāc un apskaties un mēģini iejusties gadalaiku mijā. Tas liekas tik maz, bet kopā tas ir tik daudz. Paldies un vēlreiz visiem, visiem paldies. Idejas autorei - bibliotekārei paldies.

Orita 1. nod.

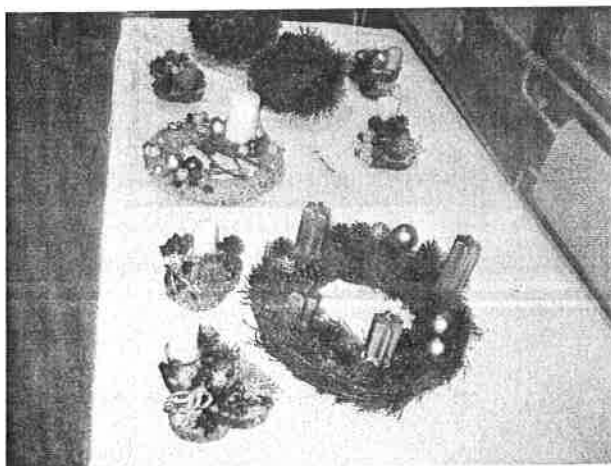
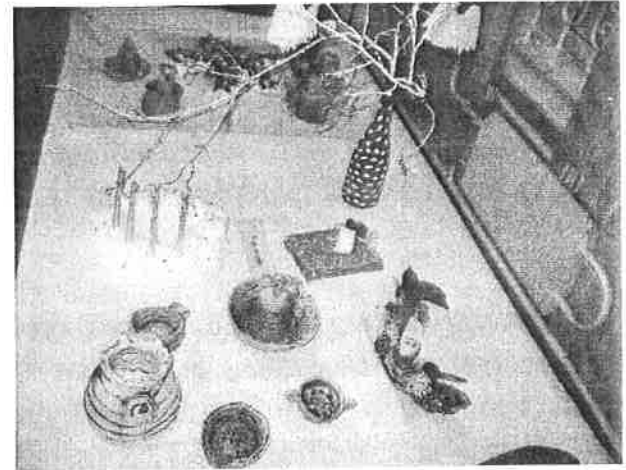
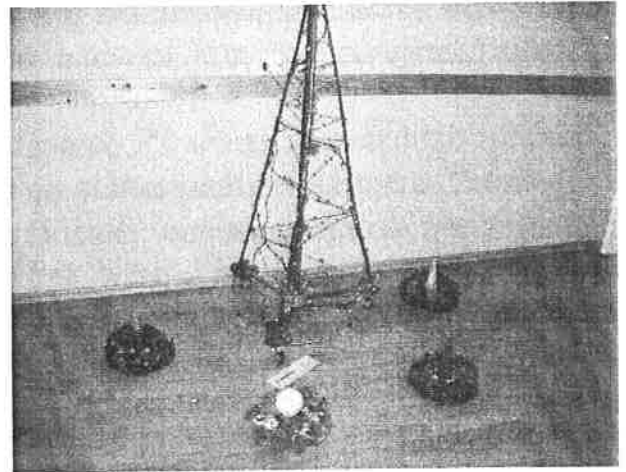
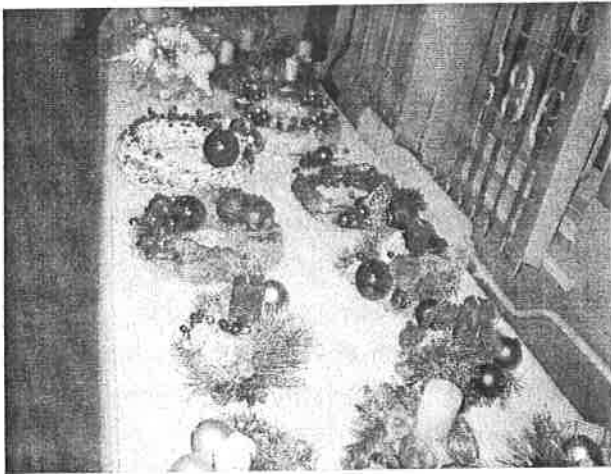
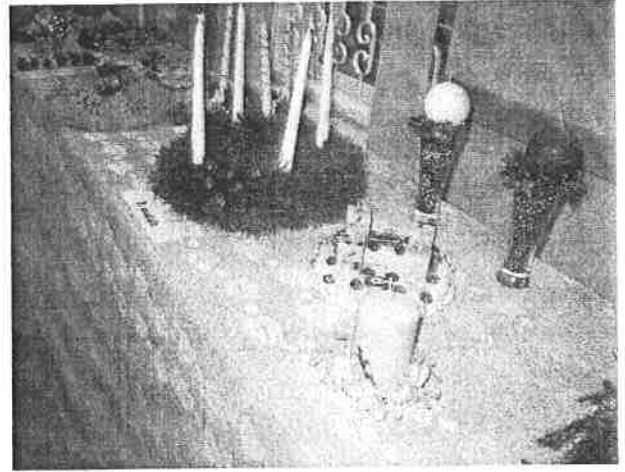
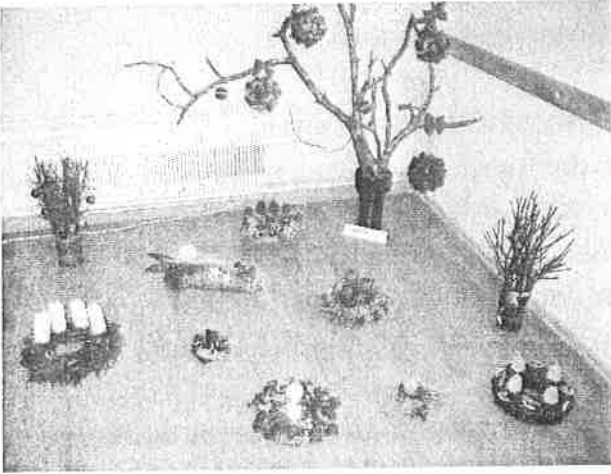

Izstādē varēja aplūkot 99 darbus.
Apmeklēja 218 skatītāji.

Paldies darbiniekiem, kuri piedalījās izstādes tapšanā.

Sandra Vorpe

Foto no Adventa izstādes
„Pacientu klubā”

Baznīcai ir savs kalendārs jeb tā sauktais Baznīcas gads. To neizdomāja viens cilvēks vai viena paaudze, tas veidojās ilgā laikā, Baznīcai pastāvot jau daudzus gadsimtus. Baznīcas gadā atspoguļojas kristīgās ticības un Baznīcas vēstures notikumi.

Baznīcas gads iesākas četras svētdienas pirms Ziemassvētkiem – Kristus piedzimšanas svētkiem. Šīs četras nedēļas sauc par Adventu (tas ir latīņu vārds, kas nozīmē – atnākt, ierasties). Tas, ko gaidām Adventa laikā, ir kas ļoti, ļoti svarīgs. Mēs gaidām Kristus dzimšanas dienu. Kristus ir Dieva Dēls un pasaules Glābējs. Mēs šai dienai gatavojamies ne tikai ārēji – meklējot dāvanas citiem, vai kā citādi, bet arī iekšēji – pārdomājot, kādi esam mēs Dieva priekšā, vai mēs paši arī esam mazliet kā dāvana Dievam?

Vai arī kā dāvana, kuru paši nemaz negribēti saņemt? Adventa laikā mēs pārdomājam, kā mazo Kristus bērnu gaidīja viņa māte Marija un par visu, kas notika ne tikai četras nedēļas pirms Kristus dzimšanas, bet gan pirms deviņiem mēnešiem, kad eņģelis Gabriēls apciemoja Mariju un pavēstīja, ka viņai piedzims bērns.

Kristus dzimšanas diena ir 25. decembris. Tā ir diena, kad mēs svinam Dieva tapšanu par cilvēku. Tas notika Betlēmē netālu no Jeruzālemes. Šo dienu mēs gaidām daudz vairāk nekā katrs savu dzimšanas dienu. Tas ir tāpēc, ka cilvēkiem dzimšanas dienas parasti ar prieku svin tikai tad, kad viņi ir dzīvi. Ja kāds ir nomiris, tad viņa dzimšanas dienā mēs esam bēdīgi. Bet Kristus dzimšanas dienu ar gaidīšanu, prieku, dāvanām svinam jau divdesmit gadsimtus un svinēsim mūžīgi, jo Kristus ir dzīvs, augšāmcēlies no kapa. Tāpēc Ziemassvētkos ir jādomā arī par to, ka Dievs grib kopā ar mums mūžīgi mūsu dzimšanas dienas svinēt, bet, lai tas tā notiktu, ir jātic Kristum. Dažas pasaules vietās Ziemassvētkus svin 6. janvārī. Tāpēc, ka Ziemassvētkus vispirms sāka svinēt kristīgās Baznīcas austruma daļā šajā dienā, un tikai vēlāk kristīgās Baznīcas rietumu daļā tos sāka svinēt 25. decembrī. Neviens no šiem datumiem nav pareizs.

Ziemassvētkus svin vairākas dienas, tāpēc, ka Kristus piedzimšanas notikums ir aizraujošs un dziļš, ka ir nepieciešams ilgāks laiks, lai to īsti labi pārdomātu.

6. janvārī ir Zvaigznes diena, kurā piemin to, ka jaundzimušo Kristus bērnu sveikt no austrumu zemes (iespējams, no turienes, kur tagad ir Irāka) uz Betlēmi nāca gudri un izglītoti vīri, un ceļu viņiem rādīja zvaigzne. Tā ir diena, kad mēs apjaušam – ceļu pie Dieva mums var parādīt tik niecīgas un nepamanāmas lietas kā sīka zvaigzne. Tikai svarīgi šai zvaigznei sekot un atrast Kristu.

Bet mēs esam palaiduši garām mums ļoti iemīļotus svētkus! Tas ir Vecgada vakars un Jaunā gada sagaidīšana. Arī šajās dienās dievnamos notiek dievkalpojumi ne tikai tādēļ, lai pateiktos Dievam par to, kas bijis, un lūgtu svētību tam, kas vēl būs, bet arī tāpēc, ka 1. janvāris ir Kristus vārda diena. Astoņas dienas pēc piedzimšanas mazais Kristus bērns tika atvests uz Jeruzālemi, un Viņam tika dots vārds – Jēzus.

Ziemassvētku receptes

Koča

300 g grūbu
200 g žāvēta speķa
75 g sīpolu
2 l ūdens
Sāls pēc garšas.

Grūbas uzber uz sausas pannas un maisot apgrauzdē brūnas. Tad katliņā ieber vienu kārtu grūbu, pārliet smalki sagrieztu un ar sīpoliem saceptu speķi, tad atkal grūbas un speķi, nobeidzot ar grūbām. Visu pārlej ar karstu ūdeni un sautē krāsnī. Gatavai kočai jābūt irdenai un pilnīgi sausiai.

Sklandu rauši

250 g rupjo rudzu miltu
Apmēram ½ glāze ūdens
250 g kartupeļu
25 g sviesta
2 tējkarotes skābā krējuma
½ ola
Pildījumam –
400 g burkānu
40 g sviesta
1 -2 ēdamkarotes skābā krējuma
1,5 gab. olas
Cukurs pēc garšas.

No rupjiem rudzu miltiem, ūdens un sviesta pagatavo stingru mīklu. To plāni izveltnē un izspiež apaļas ripas, katrai uzloka 1 cm augstu maliņu. Šādi pagatavotus sklandu raušus liek uz ietaukotas plāts un piepilda ar plānu kārtiņu kartupeļu masas un daudz biezāku kārtu burkānu masas. Kartupeļu masas izgatavošanai kartupeļus izvāra, saspaida, pieliek sāli, izkausētu sviestu, skābu krējumu un olu. Burkānus sagatavo tāpat, tikai sāls vietā liek cukuru. Sklandu raušus cep tik ilgi, kamēr rupjā mīkla ir pilnīgi sausa un burkāni apcepuši gaiši brūni. Ēd aukstus ar medu un pienu.

Mīklā cepts žāvēts šķiņķis

Ja šķiņķis ļoti sāļš, pirms gatavošanas to mērcē. Ar visu kaulu sālītam šķiņķim pēc mērcēšanas kaulu izgriež un šķiņķi stingri notin, lai izcepušu varētu labāk sagriezt. Mīklu šķiņķa aplikšanai sagatavo no rupjiem rudzu miltiem un ūdens – ūdenī iemīca tik daudz rudzu miltu, lai mīkla būtu bieza. Viena vidēji liela šķiņķa aplikšanai mīklas pagatavošanai ņem apmēram ¾ l ūdens, kurā iemīca 600 – 800 g rudzu miltu. Samīcītu mīklu apmēram ½ cm biezā kārtā aplik visapkārt šķiņķim un cep 2 -4 stundas. Gatavam šķiņķim, vēl siltam, noņem mīklu un labi atdzesē.

Sagatavoja Māra 6.nod.

- Ziemassvētku naktī nedrīkst iet cūku kūtī – var pārvērsties par sivēnu.
- Aitu kūtī jānoliek raibu cimdu pāris – tad jēri labi padodas.
- Ja Ziemassvētku naktī sniegs vizuļo – labi padodas mazie lopiņi.
- Lai zinātu, kas nākamajā gadā katrā mēnesī notiks, jāievēro, ko no Ziemassvētkiem līdz Triju kungu dienai katru nakti sapnī redz; pirmo Ziemassvētku nakts sapnis piepildās janvārī, otro – februārī utt., Triju kungu dienas nakts sapnis piepildās decembrī.
- Ziemassvētku vakarā meitas noauj labās kājas kurpi un ieliek mazgājamā traukā. Tas trauku krata uz augšu; kuras meitas kurpe izlec vispirms no trauka – tā tiks izprecināta.
- Ziemassvētku naktī svešinieks nav jāpatur mājā.
- Ja Ziemassvētkos mājā pirmais svešais ienāk vīrietis – nākamais gads būs laimīgs, ja sieviete – nelaimīgs.
- Ja Ziemassvētkos redz kaķi uz krāsns izstiepušos guļam – nākamajā vasarā būs jauka diendusas gulēšana koku pavēnī.
- Ja Ziemassvētkos redz kaķi istabā dzīvas mušas ķeram – nākamajā vasarā var sagaidīt daudz sienāžu un blusu.
- Mazi bērni nedrīkst zirņus ēst – tad utis aug galvā.
- Ziemassvētkos nes uz riju maizi un šķīvi ar gaļu uz noliek to uz krāsns, lai netrūktu labības, miltu un maizes.
- Vajag ēst zirņus – tad būs daudz naudas.
- Jāēd pūces bērni t.i. – pinkās sagrūsti zirņi ar kaņepēm.
- Ja pa Ziemassvētkiem logos mirdz ledus puķes – nākamajā gadā būs laba augļu raža.

Ziemassvētku eglīte Slimnīcas parkā Rūķa balle

Vispirms jau gribu teikt lielu paldies bibliotekārei Sandriņai, par ko vispār tādi pasākumi šeit notiek. Rūķu balli atklāja, slimnīcas galvenā māsa. Pēc tam iedegās egle un sākās koncerts. Bija gan dziesmas gan eņģeļu deja, un pēc tam arī Valmieras aktieri iesaistīja slimnīcas pacientus rotaļās. Kad beidzās koncerts, rūķi ķērās pie cienastu, karstvīna dalīšanas. Un vēl mēs rūķi bijām čakli, gan uz rotaļām, gan uz našķu dalīšanu. Lai pasākums tik jauki izdotos, mēs gatavojāmies divas nedēļas, cītīgi gājām uz pacientu klubu mēģināt.

Ar cieņu 1. nodaļas Agrita Kalimesa

Humānā palīdzība no Vācijas decembrī

Foto: Sandra Pakalne

ZIEMASSVĒTKUS GAIDOT

Kad ārā ir vēss
Un viss tik koši balts,
Nakts melnā tumsā
Viens vienīgs koks stāv stingri stalts.
Kaut gaiss tam apkārt tik salts,
Tomēr ledus elpa to nespēj lauzt.
Tas stāv tik koši zaļš un svaigs,
Tik aicinoši mirdzošs
Tas it kā sauc:
“Nopurini kupenu no manis!
Ieliec man mantiņas zaros!
Es gribu būt pie tevis, siltumā.
Es gribu būt daiļā eglīte...”

Es skatos uz daiļo egli
Un domāju pie sevis:
“Kāpēc gan ne?”

Un tagad stāv tukšs tas lauciņš,
Kur eglīte auga.
Tur tagad zaķītis paslēpes spēlē,
Bet eglīte laimīga mājās
Savus Ziemassvētkus gaida.

Adventē

Es lūkojos āra pa logu.
Nakts ietinusi baltos tēlus
Savā naksnīgajā tumsā.
Visa zeme klāta sniega kupenā.
Kokus un smilgas klāj balti,
Sīki sarmas pavedieni.
Šur tur no palodzēm spīd lāstekas.
Mēness tīksmi apspīd
Apsnigušās jumta kores.
Kupenās paslēpušies rotaļājas zaķēni.
Ar lielām sniega pūkām
Snieg balti vates palagi.
Sniegpārslīņas klusi tinkšķ logā,
Ietinot visu tik tūrā, mīkstā segā.
Tās padara visu tik baltu, un es saprotu:
Ir Adventes vakars!

(Elīza Priede)

= 9 =

Adventa laiks.

Uz balti apklāta galda,
Mirdz adventa vainags,
No egļu zariem vīts.

Uz balti apklāta galda,
Mirdz adventa vainags,
Ar četrām svecēm likts.

Četras sveces četras nedēļas,
Četras nedēļas līdz ziemassvētkiem
Un vēl viena svece baltā.

Balta svece – Gaismas simbols.
Gaismas simbols, kas izstaro mīlestību.
Mīlestību, uz kaut ko skaistu un brīnumainu.

Mīlestības gaisma – Ticības gaisma,
kas notiek tikai vienreiz gadā.
Vienreiz gadā tikai ziemassvētkos.
Ziemassvētkos dzimst dievišķais brīnums.

Dievišķais brīnums – cerība uz mīlestību.
Brīnums – Dievišķais Dēls.
Dievišķais vienpiedzimušais Dēls
mūsu Pestītājs.

Pestītājs pār visiem mūsu grēkiem.
Tā ir vislielākā mīlestība,
ko mums Dievs sniedz,
Gandarīšanā par mūsu grēkiem.

Sniedz mums savu vienpiedzimušo Dēlu,
Kā algu, kā dāvanu gandarīšanā par grēkiem.
Laimēs atgrieztos pie īstās ticības,
Pie īstās dievišķas ticības.

Ināra Pitkeviča (angel rebelde)

= 10 =

Ziemassvētku Zvaigzne.

Ziemassvētku Zvaigzne,
Tu spīdi pār Bētlemi.
Kur nabadzīgā kūtiņā,
Dzims Jēzus bērniņš.

Ziemassvētku Zvaigzne,
Sasildi mūsu salstošās sirdis,
Šai burvīgā naktī, kad pasaulē
nāks, Jēzus bērniņš, mūsu glābējs.

Jā šai burvīgā ziemassvētku naktī,
Bētleme nabadzīgā kūtiņā,
Dzims dievišķais brīnums Jēzus bērniņš,
Glābējs pār visiem mūsu grēkiem.

= =

Pārdomu laiks.

Klāt adventa laiks, pārdomu laiks.

Tas ir laiks, kad līdz ziemassvētkiem ir atlikušas vairs tikai četras nedēļas.

Tas ir laiks, kad mums ir jāpārdomā, kas šajā gadā ir padarīts un kas vēl būtu jāpadara.

Tas ir laiks, kad mēs uz balti apklāta galda novietojam, tradicionālo adventa vainagu, ar četrām violētām

svecēm un vienu baltu sveci vidū, kas simbolizē gaismu.

Gaismu ceļā pie Dievišķā Dēla, kas dzims ziemassvētkos Betlemē, nabadzīgā kūtiņā silītē.

Adventa laikā ticīgie attīra ne tikai miesu, bet arī dvēseli, To arī vajadzētu darīt arī neticīgajiem, jo nekad nav par vēlu nožēlot savus grēkus un atgriezties uz pareizā ceļa, ja ir vēlšanās to darīt.

Adventa laiks, tas ir īstais pārdomu laiks, kad mums jāpārdomā ne tikai par labiem darbiem, ko mēs esam padarījuši, bet arī par sliktajiem darbiem, ko esam pastrādājuši un to nožēlotu n-visas sirds, un censties laboties, lai saņemtu Dieva žēlastību.

Jo ziemassvētkos Dievs mums dāvā savu vienpidzimušo Dēlu, kā algu, kā dāvanu gandarīšanai par labiem darbiem.

Advente, tas ir pārdomu laiks, kad mums katram jāatrod ceļš pie Dieva.

Cerība – nozīmē, kad mēs varam cerēt, kad Dievs mums piedos, it sevišķi ja mēs nožēlosim visus savus grēkus.

Mīlestība – tā ir Dieva mīlestība, kad viņš mīl mūs, tādus kādi mēs esam patiesībā.

Dieva mīlestība ir neizmērojama un bezgalīga.

Ticība – tā ir dievišķā ticība uz kaut ko skaistu un brīnumainu, kas notiek tikai vienreiz gadā. Tieši ziemassvētkos dzimst dievišķais brīnums, Jēzus bērniņš. Viņš dzimst bētleme nabadzīgajā kūtiņā silītē, jo cilvēki nedevisi viņiem mājvietas. Jēzus bērniņš, tas ir glābējs pār mūsu grēkiem.

Ticība, cerība, mīlestības gaisma ko izstaro dievišķais dēls. Tā ir vislielākā dāvana ko mums Dievs sniedz.

Ināra Pitkeviča (angel rebelde.)

Caur egļu vītiem zariem ,
Sniegs sniegu rāmi klāj,
Uz egļu zaļiem zariem ,
Tas savu sagšu krāj,
Viss balts un baltāks top,
Caur egļu vītiem zariem ,
Iet Sniegpārslīņas savās rotaļās,
Nāk Jaunais gads ar sparū lielu,
Un ziemas svētki klāt,
Ar zvārguļiem un zvaniem,
Tie atbrauc kamanās,
Tur salavecītis mīļš,
Ar pārsteigumiem saviem,
Steidz visus priecināt,
Ak, Salavecīt mīlo,
Mēs tevi ļoti gaidām,
Šis gads lai atkal mūsos
Daudz laba, brīnumaina nes,
Un dāvanās mums visiem,
Vislabākais un jaukākais ES
Pats, un mani tuvie mīļie!
Paši labākie, kā esmu pats!

Ticot, Mīlot, Cerot,
Katram savs piepildījums rodas,
Savs ceļš, Savs mērķis,
Savs sapnis ar piepildījumu savu,
Tik saturēt un paturēt ,
Savas domas labās,
Ar cerību piepildījumu savu,
Un zināt tas notiek,
Kad sevī kad sevī nav maldi,
Kad sevī neturam dusmas un šaubas,
Bet ticam un ceram,
Un no sirds mīlam Esību savu,
Pasauli kurā esam,
Un visus, visus kas tajā,
Un visus , kas ap to!

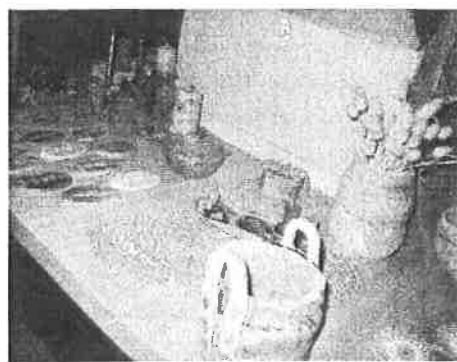
Nav zudis it nekas,
Viss ir tepat un ar mums,
Viss kas klusumu,
Pie tevis klusi nāk,
Var būt tas ir tavs draugs,
Var būt tas ir vējš,
Un ļoti spējš,
Varbūt tas ir brīnums,
Caur Jaungada dvesmu,
Nav zudis it nekas,
Viss ir tevī!

Saprast un Atrast ,
Spēt piedot,
Aizmirst grambas ,
Kas kļūpt un krist,
Mums ceļos liek,
Bet mīļi palūgt ,
Ziemassvētku klusumā,
Ziemassvētku mierā,
Par tuvajiem,
Par visiem mums dārgajiem,
Mīļajiem saviem ,
Kas mūsu ceļos,
Kas mūsu dzīvē,
Nāk un iet,
Ar Dievu savā,
Mierā un klusumā,
Lūdzam, saprotam un atrodam,
Spēju piedošanai,
Un ceļu savai Atdzimšanai,
Savā dvēselē un sirdī,
Ziemassvētku klusumā ,
Un klusajā mierā!

Pacientu radošo darbu izstāde (Decembrī) Sestās nodaļas pagrabiņā

Vecmāmiņa ziemai zeķes adīja. Tā arī mūsu RASAS CENTRA un pacientu darbiņu - dāvanas, tirdziņam. Kā tik tur nav? No gaistošas balles šalles un cakota džempera, līdz māla darinātiem traukiem un apsveikumu kartiņām. No zeķu pāra līdz dekoratīvai rokas somiņai. Māla pītas kreļļu virtenes, tamborēti galdauti un siltās cepures utt. Katrā lietiņā ielikts savs siltumiņš, lai to dotu, un uzdāvinātu otram. Tāpēc iemācīsimies arī mēs dot otram un dāvināt to labāko un skaistāko.

1. nod. Oritas Puriņas

Pacientu darbiņus var iegādāties šūšanas darbnīcā, kur par ziedojumiem varat iegādāties nelielas svētku dāvaniņas saviem mīļajiem, vai smelties iedvesmu.

Avīzei Parks

Daudz laimes nevīstošas

Mūsu Rasas vadītājai **Sandriņai Pakalnei** un 7. nodaļas med. māsiņai

Lillijai Žukai jubilejā. Lai gadi kā skanīgas sudraba lāses sabirst mūža apcirkņos.

Sīrsnīgs paldies Sandriņai keramikas pulciņa vadītājai par mācīšanu, un ka mēs savus darbiņus varam izpirkt. Paldies visam 7. nod. darbinieku kolektīvam par iejūtību un labestību. Sveiciens **Jolantai Gruznai** dzimēnītē.

7. nodaļas pacientu vārdā.

Silvija Zalaka 7. nod.

Paldies

11. decembra notika Strenču psihoneiroloģiskās slimnīcas Ziemassvētku egles atklāšana.

Sāku lielu paldies galvenai māsai un galvenam ārstam – direktoram.

Ļoti, ļoti man patika 1. nodaļas, 6. nodaļas meitenes, „sešu eņģeļišu” priekšnesums mums iepatīkas visiem šis pasākums. Es visiem saku lielu paldies par aktīvo, un drosmīgu darbu. Paldies saku visiem faniem kas uzmundrināja dejotājus gan dziedātājus.

7. nodaļas Silvija

Apsveikums

Kad egles galos sveces degs,
Un teiksmains sapnis zemi segs –
Lai acīs tad jums laime mirdz,
Un visu aizmirst sirds!

Novēlējums - visiem slimnīcas pacientiem un darbiniekiem, jaunģadu gaidot!

Elīza 1.nod.